

Activități extrașcolare

Activități școlare

Creații literare

Ne mândrim cu ei

Mozaic

Interviu cu un profesor

Quod erat demonstrandum!

Revistă școlară tip magazin

Școala Gimnazială „Aurel Mosora”
Sighișoara

ANUL I / NR.1

Decembrie 2016

Cuprins

Secția română/secția maghiară

	Editorial	pag2
	Interviu cu un profesor	pag 7
	Creații literare	pag 10-21
	Activități școlare	pag 13-23
	Activități extrașcolare	pag16-26
	Mozaic	pag 20-30

Editorial

Biblioteca – un univers accesibil, o lume în lume

Cititul este o aventură plăcută pentru unii, dificilă sau chiar nedorită pentru alții, o activitate preferată sau o datorie, un motiv de evadare din lumea reală și abdicare de la problemele cotidiene, poate fi o provocare, o încântare, ori ”un viciu necesar”... pentru fiecare individ cititul, lectura are o altă importanță. Și e nedrept să spunem că azi copiii citesc mai puțin decât altădată. Corect ar fi să spunem că lumea, în general, citește mai puțin. Într-o familie în care se citește, și copiii vor citi, într-un colectiv de elevi în care se face corect promovarea lecturii, vom avea mai mulți cititori. Cam tot atâția câți erau și ”pe vremea noastră”.

Ceea ce îi preocupă azi pe dascăli, nu e atât problema cantitativă a lecturilor, ci calitatea, finalitatea lor. Nu e atât de important cât citești, important este să înțelegi ce citești și să capeți deprinderea de a face conexiuni rapide cu rezultatele altor lecturi sau acumulări de cunoștințe din alte surse și chiar alte arii temporale. *Lectura, ca activitate preferată, se înscrie printre cele mai constructive pasiuni, fiind un mod accesibil de informare, de formare a personalității, a culturii unui om, e o formă de experiență sau, cum spune Manolescu, ”un multiplicator de experiențe”.* De aceea, biblioteca este pentru necititori un univers închis, iar pentru cei fascinați de cuvânt, pentru cei care înțeleg și prețuiesc roul acestuia în devenirea omului, a omenirii și a umanității, biblioteca este un univers accesibil și dorit, o lume în care totul e posibil, opusă sau complementară lumii exterioare, în care problemele existențiale trec din registrul filozofic în cel al crudei realități. Mai mult decât atât, biblioteca a devenit, de sute de ani încoace indispensabilă activității intelectuale. Aici, sau oriunde te însoțesc cărțile, omul, în general, și omul de cultură, în special, poate ”cu puterile sale sau cu puterile altora să transforme Haosul în Cosmos” (L. Blaga).

”A citi înseamnă a învăța.” A citi bine, înseamnă a învăța cu ușurință, așa adăuga eu. A învăța cu ușurință duce la acumulări rapide de cunoștințe, lăsând elevului timp mai mult pentru alte activități dorite. Prin lectură cunoaștem autori noi și lumi noi, căci, spune Blaga ”Toți oamenii de știință, împreună, sunt autorii unei singure lumi. Fiecare filozof care-și merită acest nume este autorul unei lumi singulare, a sa. Poetul este autorul unor lumi la plural, căci fiecare poem poate fi o lume pentru sine.” Astfel cititorul devine călător într-un univers al lecturilor, devenind chiar creator al unor lumi inspirate de autorul pe care îl citește, apoi creator al unui univers propriu, ce înglobează toate ”învățăturile” oferite de lectură în întregul său. Se poate specula mai mult pe această idee, dar cumînțim gândul către ceea ce dorim a demonstra, și anume că biblioteca este acel spațiu care oferă posibilitatea cititorului de a accede noi lumi, sau de a le

crea, dar poate fi și sursa "inspirației de cititor" fie el în lumi oferite de alții, fie creator el însuși. De aceea lansez un îndemn tuturor, așa cum făcea regretatul profesor universitar Ion Rotaru: Haideți la bibliotecă! Acesta-i locul deșteptării noastre.

Ce să citim? Am câteva sugetii, nu sunt prea originale, deoarece lecturile dedicate elevilor sunt îndreptate de îndrumători, cu precădere, spre speciile și genurile literare studiate la clasă, sau către autorii canonici, tocmai pentru a servi drept texte suport anumitor teme de studiu. Dar aş lansa pe această cale o dezbatere mai largă, chiar în paginile acestei reviste, despre ce autori sau lucrări ar fi bine să includem în lista lecturilor suplimentare. În primul rând aş întreba elevii care sunt cititori (deci călători prin universul lecturii), care sunt lecturile lor preferate și ce ar recomanda ei altor colegi. Ce ziceți?

A! Să mai preciz ceva: lecturile nu sunt teme pentru acasă. Lecturie sunt suplimentul de cultură, bagajul de suflet pe care poți să-l iei cu tine ca tu să fii mai ușor, pentru că îți dă aripi, sau poți să nu îl iei... Depinde ce călător vrei să fii!

P.S.: Pasajele citate fac parte din articolul cu același titlu, apărut în volumul "Lectura – aventură didactică?!", coordonat de Rodica Lăzărescu, Editura Transversal, București, 2008.

Lecturi suplimentare

clasa a V-a

Literatură română

1. Alecsandri, Vasile – ***Oaspeții primăverii, Legenda rândunicăi***
2. Arghezi, Tudor – ***Steaua în iarbă, Stupul lor, Fetica***
3. Blaga, Lucian – ***Părinții, Cărbușul de aramă***
4. Brătescu-Voinești, Ioan-Alexandru – ***Puiul, Gândăcelul***
5. Caragiale, Ion-Luca – ***Momente și schițe: Bubico, D-I Goe...***
6. Creangă, Ion – ***Povestea lui Harap-Alb; Amintiri din copilărie (vol. II)***
7. Delavrancea, Barbu – ***Neghiniță; Domnul Vucea; Bunicul; Bunica***
8. Eminescu, Mihai – ***Revedere, Fiind băiet păduri cutreieram, Ce te legeni..., Călin (file din poveste), Făt-Frumos din Lacrimă***
9. Negruzzi, Costache – ***Sobieski și românii***
10. Pillat, Ion – ***În vie***
11. Sadoveanu, Mihail – ***Dumbrava minunată***
12. Slavici, Ioan – ***Zâna Zorilor***
13. Teodoreanu, Ionel – ***La Medeleni (Hotarul nestatornic)***

14. Topârceanu, George – *Rapsodii de toamnă, Balada unui greier mic*

Literatură universală

1. London, Jack – *Colț - Alb*
2. Frații Grimm – *Hansel și Gretel; Cenușăreasa*
3. Andersen, Hans Christian – *Soldatul de plumb*
4. Edmondo de Amicis – *Cuore; Prima zi de școală; Învățătorul nostru; Colegii mei; Școala*

*Acele titluri sunt orientative. Orice lectură potrivită vârstei este benefică, iar cele din ”Biblioteca clasei” sunt variante sugerate de profesor.

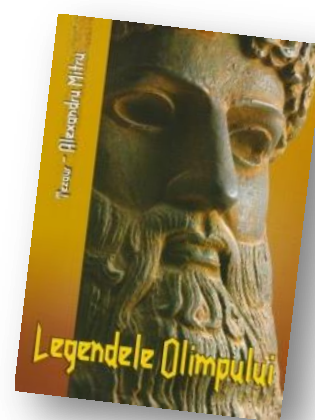
Lecturi suplimentare

clasa a VII-a

PROZĂ

Literatură română

1. Sadoveanu, Mihail – *Domnu Trandafir, Baltagul, Hanu Ancuței*
2. Slavici, Ioan – *Budulea Taichii, Popa Tanda*
3. Mitru, Alexandru – *Legendele Olimpului*
4. Caragiale, Ion Luca – *Momente și schițe*
5. Teodoreanu, Ionel – *Hotarul nestatornic, Ulița copilăriei*
6. Chiriță, Constantin – *Cireșarii*

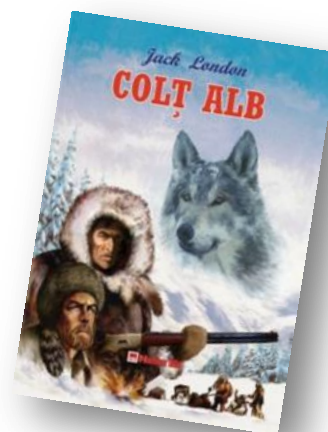

Literatură universală

1. Verne, Jules – *Căpitan la 15 ani (sau alt roman al aceluiaș autor)*
2. London, Jack – *Colț – Alb*
3. Kipling, Rudyard – *Cărțile junglei*
4. Wilde, Oscar – *Prințul fericit*
5. Edmondo de Amicis – *Cuore*

POEZIE

1. Eminescu, Mihai – *Freamăt de codru, Călin (file din poveste)*
2. Alecsandri, Vasile – *Pasteluri: Toamna țesătoare*
3. Topârceanu, George – *Rapsodii de toamnă*

4. Bolintineanu, Dimitrie – **Legende istorice**
5. Arghezi, Tudor – **Fă-te suflete, copil; Stupul lor; Fetica; O furnică**
6. Coșbuc, George – **Mama**
7. Blaga, Lucian – **Părinții, Cărbușul de aramă**
8. Ana Blandiana - **Părinții**

*Titlurile sunt orientative. Orice lectură e benefică. Ritmul lecturii este unul individual. Pe măsură ce citiți o carte, faceți fișe de lectură pe care le veți prezenta în fața clasei la sfârșit de semestru, arătând care a fost lectura preferată și motivând alegerea.

Lecturile suplimentare la clasa a VIII-a

SCRIERI SF:

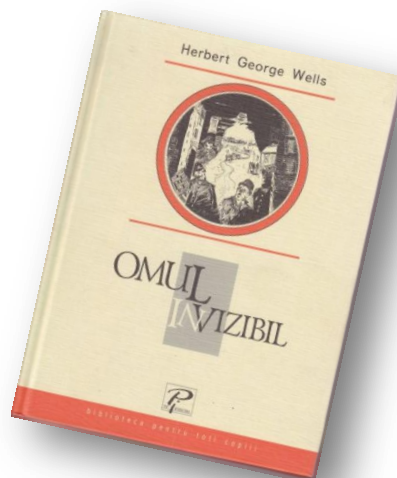
1. Stanislaw Lem, **Ciberiada**
2. Herbert Wells, **Omul invizibil**

POEZII

1. Mihai Eminescu
2. Lucian Blaga
3. Nichita Stănescu
4. George Bacovia
5. Nicolae Labiș
6. Marin Sorescu
7. Ioan Alexandru

NUVELE ȘI POVESTIRI

1. Ioan Slavici, **Popa Tanda**
2. Marin Preda, **Colina, Amiaza de vara**
3. Panait Istrati, **Capitan Mavromati, Kira Kiralina**
4. Ion Agărbiceanu, **File din cartea naturii**
5. Vasile Voiculescu, **Povestiri**
6. Mihail Sadoveanu, **Țara de dincolo de negură**

PARABOLE BIBLICE

Parabola semănătorului

Parabola talanților

ROMANE

Literatura română

1. Mihail Sadoveanu, *Baltagul*
2. Panait Istrati, *Ciulinii Bărașului*
3. Ioan Slavici, *Mara*
4. Ion Creanga, *Amintiri din copilărie (dacă nu a fost citit până acum)*
5. Marin Preda, *Moromeții*

BALADE POPULARE

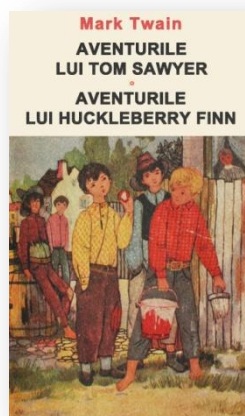
1. Miorita
2. Monastirea Argeșului s.a.

DIN LITERATURA UNIVERSALA

1. Ernest Hemingway, *Bătrânul și marea*
2. Walter Scott, *Ivanhoe*
3. Mark Twain, *Aventurile lui Tom Sawyer (sau alt roman)*
4. Jules Verne, *Copiii căpitanului Grant*
5. Karl May, *Testamentul incașului*

N.B. Acestea sunt lecturile recomandate de minister, ele pot fi adăugite sau înlocuite la dorința voastră, dar neapărat sub îndrumarea cadrului didactic specialist.

profesor,
Ciucan Daniela

Interviu

D-na prof. Simona Aldea predă limba engleză la Școala Gimnazială “Aurel Mosora” de 16 ani, practicând această meserie de 18 ani, pentru că a debutat în aceeași frumoasă profesie la Școala Generală Albești. Curioși și interesați de modul în care se construiește o carieră didactică, ne-am permis să-i punem câteva întrebări, la care a avut amabilitatea de a răspunde.

R: Care a fost motivul pentru care ați vrut să urmați aceasta carieră, cea de profesor?

S.A.: Sincer, când am ales să urmez Facultatea de Litere, nu m-am gândit că voi ajunge să predau la catedră. Știam doar un lucru: îmi plăcea limba engleză și îmi doream să devin translator. Dar am început să predau și m-am îndragostit de această meserie.

Misiunea e grea, dar satisfacțiile sunt nenumărate: privești copiii la final de ciclu gimnazial și îți dai seama de rolul pe care l-a avut școala și dascălii ei în formarea unor personalități capabile să își aleagă un drum pe care să-l urmeze, să gândească critic și creativ, să se integreze în societate și să treacă cu succes de încercările pe care viața le scoate în calea lor și îi formează mai departe ca adulți. Mă consider privilegiată de faptul că predau limba engleză: e o materie frumoasă, cea mai frumoasă. Am norocul că puțini (cred) sunt cei cărora nu le place. La ora de engleză facem de toate: ne jucăm, desenăm și cântăm în clasa pregătitoare, apoi, treptat, învățăm să calculăm, puțină geografie, istorie, obiceiuri, cultură și civilizație și... gramatică, bineînțeles. Trebuie să vorbim corect, nu? În clasele mari, ne pregătim pentru evaluare, concursuri și olimpiadă. E o materie complexă: pornești de la sunete și deprinderea unei pronunțări corecte a sunetelor specifice limbii engleze și ajungi la compozitie: să scrii corect compuneri și eseuri pe diverse teme (în stadiu avansat). Ca să nu mai vorbim de faptul că ajungi să vorbești o limbă străină, să conversezi cu vorbitori de limba engleză și să te de descurci oriunde în lume. Am avut diverse ocazii să îmi văd copiii “la lucru” în limba engleză: traducând în cadrul unor acțiuni desfășurate aici, în școală, sau vorbind fluent în Turcia, cu ocazia vizitei elevilor școlii noastre în Istanbul, în cadrul proiectului internațional *The EDUCATION - a way to an UNITED EUROPE*”, când au fost apreciați cu calificativul “foarte bine” la sfârșitul unei săptămâni de conversație în limba engleză.

R: Să înțeleg că sunteți mulțumită de decizia luată, aceea de a deveni profesor?

SA: Bineînțeles! Satisfacțiile sunt nenumărate, după cum am spus. Școala e un loc special: un loc în care nu doar îi înveți pe alții, ci și înveți de la ei. Înveți să-ți amintești cum e să fii copil, cum înveți să descoperi lumea, te bucuri de satisfacția pe care ți-o dau lucrurile noi, abia învățate. Văd asta zilnic în zâmbetele lor, pe fețele radioase, în mâinile care se ridică deja înainte să termin întrebarea, sau în zâmbetele complice ale copiilor când încerc să îi “încurc” cu întrebări-capcană. Faptul că aud “Hello!

How are you, teacher? ” pe coridorul școlii sau pe stradă, în încercarea lor de a vorbi limba engleză de câte ori au ocazia, mă fac să zâmbesc. Pot spune că toate aceste lucruri mă fac să mă simt împlinită profesional și fericită că lucrez cu copiii. În felul acesta, nu uit să fiu și eu copil. Fiind înconjurați de copii, preluăm și noi ceva din copilăria lor.

R: Care a fost cea mai plăcută experiență pe care ați trăit-o ca profesor?

SA: E o întrebare dificilă, deoarece experiențele frumoase sunt nenumărate și n-aș putea alege una anume. Meseria de profesor de limba engleză este o experiență extraordinară în sine: lucrezi cu mulți copii, le cultivi interesul și dragostea pentru această materie, le călăuzești pașii în studiul limbii, iar apoi culegi roadele semănate: îi vezi lucrând independent și relaționând cu alții, bucurându-se de faptul că “știu și pot”. În această fază, ești doar spectator la performanța lor, un spectator care se bucură de spectacol și se simte puțin “regizor” prin faptul că a contribuit la reușita elevului.

R: De unde a pornit pasiunea pentru această materie pe care o predați?

SA: Dacă e să-mi amintesc de începuturi... generația mea a început să învețe limba engleză din clasa a VI-a, din păcate. Copiii au astăzi șansa să învețe această limbă din clasa pregătitoare, sau unii chiar de la grădiniță. Ca să nu mai vorbim de expunerea la limba pe care o au ei acum prin desene animate, muzică și cărți în limba engleză. Sunt lucruri pe care noi nu le-am avut, dar mă bucur să văd oportunitățile care li se deschid lor. Îmi amintesc de prima profesoară de limba engleză pe care am avut-o și mijloacele didactice pe care le folosea. Era o lecție în care preda noțiuni despre îmbrăcăminte (“Clothes”). A adus o păpușă în clasă, a îmbrăcat-o cu diverse haine și o schimba, repetând cu noi cuvintele. Rezultatul? Toată clasa știa denumirile hainelor în limba engleză. A dat dovadă de inventivitate în a susține o oră fără prea multe materiale didactice.

R: Școala de astăzi seamănă cu cea de pe vremea dumneavoastră?

SA: Mai mult sau mai puțin... Purtam uniforme și noi, iar Școala Gimnazială “ Aurel Mosora” are uniforma ei personalizată. Copiii sunt mai deschiși astăzi față de cum eram noi. Îi ajută și mijloacele pe care le au la îndemână: cărțile sunt mai atrăgătoare, pot să folosească internetul, îi ajută cântecele sau filmulețele educative, profesorii sunt mai deschiși față de ei. Însă, din păcate, sunt și elevi care înțeleg prost această libertate, depășind limitele. Pot spune că disciplina era mai bine respectată la noi și statutul de profesor se bucura de mai multă apreciere. Astăzi elevii sunt mai libertini în comportament, limbaj, atitudine... Suntem generații diferite și bineînțeles că există deosebiri între noi. Am și momente când regret rigiditatea sistemului de pe vremea noastră, însă, din fericire, acestea nu sunt multe, doar când mă confrunt cu un comportament neadecvat. În rest, elevii de astăzi beneficiază de mult mai multe avantaje

oferite de sistemul de învățământ. Rămâne doar să vedem măsura în care ei reușesc să beneficieze de acestea.

R: *Doamna profesoară Simona Aldea, vă mulțumesc pentru acest interviu. Ne-ați ajutat să vedem un pic altfel lucrurile și vom încerca să preluăm lucrurile bune pe care le-ați subliniat dumneavoastră. Ne dați și un sfat în acest sens?*

SA: Fiecare dintre voi are în mâini frâiele propriului destin. Dați-vă silința și veți reuși!

Mulțumim pentru interviu, d-na prof. *Simona Aldea!*

Găsit Paul, clasa a VI-a B

Creații literare

De ce avem nevoie de poezie?

Tropii sunt figurile de stil care formează limbajul specific poezilor. Fără aceste mijloace artistice poezii n-ar putea comunica atâtea idei și imagini în doar câteva cuvinte și nu ar mai exista emoție și nici poezie. Datorită lor ne putem imagina lumea virtuală creată de autor după propria sa viziune. Citind și înțelegând operele literare ne dezvoltăm propria fantezie și puterea de a vedea lumea din mai multe perspective. Astfel devenim mai bogați spiritual și mai frumoși.

Mie îmi plac lucrările în proză, cărțile de aventuri și cele istorice, dar încep să descopăr frumusețea nouă a poeziilor pentru că am început să le înțeleg mai bine. Limbajul poetic este mai expresiv, mă provoacă la descoperirea înțelesurilor de dincolo de cuvinte și a imaginilor ce se desenează în mintea mea tot mai rapid. Încep să fiu atent și la sensul cuvintelor, la îmbinările care, tocmai prin ciudățenia lor, atrag atenția și ne stimulează fantezia.

Și mai îmi place că în lumea poeziei totul e posibil, de la dialogul cu animale, lucruri, fluturi, la a călători printre stele și a admira frumusețea pădurii, stând de vorbă cu ea. Și apoi, atâtea simboluri trebuie descifrate și tot misterul în care autorul își îmbracă ideile, gândurile și sentimentele mă atrage în mod deosebit. Simt mai mult, gândesc mai mult.

Cred că de aceea avem nevoie de poezie.

Curcubeu

Scriitorii și poeții sunt oameni și ei.

Doar ca ei au o lume a lor,

creată anume

să poată vorbi cu furnicile

și cu pinguinii, ori cu leii,

cu luna și cu florile.

Și bunica vorbește cu florile,

dar e altceva.

Mi-ar plăcea să fiu și eu în lumea lor,

să pot vorbi în cuvinte care se îmbracă frumos,

cuvinte care nasc în minte multe și neașteptate înțelesuri,

imagini ca niște tablouri

și scene ca din filme.

Aș vrea să mă urc pe curcubeu

și să văd lumea în culori noi.

Aș vrea să fiu chiar curcubeul

care leagă lumea cărților

de visele mele și de jocul cuvintelor

cu care vorbesc eu.

Moldovan Delia, clasa a V-a A

Sârb Ionuț, clasa a V-a A

Emoție și poezie

"...bucuria lui ia în chip firesc calea tropilor, iar evenimentul se transformă spontan în prilej de poezie..." (Regman, Cornel - **Confluente literare**, București, Editura pentru literatură, 1966, pag. 245, cap. "Poet național și popular").

Nu credeam că o poezie poate emoționa pe cineva până la lacrimi, dar am aflat contrariul. La ora de română citeam o poezie scrisă de Ana Blandiana pentru a găsi figuri de stil sugestive.

La început nu am înțeles chiar totul, dar cu explicațiile doamnei profesoare am avut o altă viziune, imaginile artistice prindeau un contur luminos. Am înțeles. Am citit iarăși poezia. Clasa a împietrit, surprinsă, cu ochii în lacrimi. Poezia era despre părinți. Părinții erau descriși ca niște oameni care ne învață tot ce-i bun, dreptatea, corectitudinea, iubirea și își pierd timpul și răbdarea pentru noi. În poezie, imaginea părinților care "fac totul oricând pentru noi - Ne nasc și ne cresc mai mari decât ei," – ce cuvinte simple, la îndemâna oricui folosește poeta, - este întărită, luminată de imaginea ce urmează, redată de sensurile ascunse ale cuvintelor "rămân apoi cu discreție în urmă", căci în viața părinții își fac datoria, apoi îi lasă pe copii să își trăiască viața nestingheriți. Această îndeplinire a datoriei de părinte nu e doar să ne crească și să ne învețe, ci să ne urmărească protector, fără a se implica. După ce și-au îndeplinit sarcina aceasta ne lasă să ne trăim viața cum ne-au învățat-o. La asta nu ne mai gândisem. Mai ales la faptul că "ne privesc în tăcere cumiți/ Apoi își mută privirea în stea". Ce dureros înțeles, după ce îl pătrunzi!!!...

De aceea era clasa împietrită și cu ochii în lacrimi? Pentru că și-au adus aminte de oamenii aceia care i-au crescut și i-au iubit pe părinții lor, dar și de oamenii care le sunt acum părinți. Si-au adus aminte de clipele petrecute împreună și de clipele în care i-au rănit pe oamenii aceia care fac totul pentru ei. Poate că si-au adus aminte de un om drag care este departe, de un om care nu este alături de ei sau chiar poate de o ființă dragă pe care au pierdut-o. De aceia care au devenit "temelie".

Norbi plânge. Nu poate fi oprit. Toată lumea are ochii ca apa lacurilor adânci. Doamna profesoara era uimită de puterea emoției ce i-a cuprins pe toți. Doar copiii au părinți tineri care au grijă de ei, și atunci de ce au ochii în lacrimi? se întreba. Eu cred că toți copiii din clasa mea au trecut printr-o perioadă în care au pierdut o persoană dragă din familie, care însemna mult pentru ei și din cauza aceasta s-au emoționat

Părinți

Ana Blandiana

Părinții fac totul oricând pentru noi -
Ne nasc și ne cresc mai mari decât ei,
Rămân apoi cu discreție în urmă,
Nu ne deranjează de obicei.

Li-e rușine că sunt prea bătrâni, prea bolnavi,
Pentru noi prea modești și prea simpli părinți,
Vinoși pentru timpul pierdut
Ne privesc în tăcere cumiți.

Apoi își mută privirea în stea,
Când raza-nglodată de cer se subție.
Și, obosiți, nu pregetă-o clipă
Să ni se așeze în pământ, temelie.

aşa de tare. Dar mai mult de atât, poeta a realizat prin mijloacele de ea inventate acele imagini care au mers direct la sufletul nostru, care au făcut să tremure corzile inimii.

Mesajul poeziei a atins pe toata lumea din clasă şi am înţeles să preţuim din timp pe cei care ne sunt ”prea modeşti şi prea simpli părinţi”, să preţuim timpul petrecut cu cei dragi!

Aceasta e întâmplarea reală care dovedeşte, cred eu, adevărul afirmaţiei lui Cornel Regman. Aici am şi poezia despre care am vorbit ca să spuneţi d-voastră dacă am dreptate.

Bartha Anita-Antonia, clasa a VI_a D

Christmas around the world: Vancouver and Sighişoara

Winter is definitely my favorite season! There are always cinammon-flavoured sweets, hot chocolate and limited edition drinks for the Christmas season. Everybody puts a happy smile on their faces thinking about Santa and his big red bag full of presents. Children and adults are all together in these moments...

Talking about winter brings back memories of spending winter as a child in my hometown, Vancouver. One week before Christmas, the largest maze of lights in the world opens up in Metro Vancouver and

on every Christmas Eve, there is a Christmas parade downtown. Everyone decorates their yards with fake Santas, reindeers, elves and lights. All the malls bring their own Santa so the children can tell him what they want for Christmas.

Now, I live in Sighişoara. There is for sure a difference between winter in Vancouver and winter in Sighişoara. To everyone's surprise, it doesn't snow there as much as it does in Sighişoara so I'm really happy that it snows more here. It gives Christmas a whole different feeling. It's like being closer to Santa and his village in Rovaniemi, Lapland. In Sighişoara, the centre of the town is decorated along the road and the Christmas lights on all the trees in Central Park make everything look so different! Every year, they organize here a Christmas fair where everybody buys sweets and Christmas presents. Usually people from Sighişoara don't decorate as much as people from Vancouver.

If I were to choose where to spend winter, I would probably choose my hometown Vancouver, even though I love the fact that there's always snow in Sighisoara.

Or, back in Vancouver, I will miss Sighisoara...

Laurenţiu Andera, clasa a VIII-a A

Activități școlare

Recital și recitare

În după amiaza zilei de 24 noiembrie a avut loc o întâlnire „mai specială”, a elevilor sighișoreni cu poetul Nicolae Băciut și cu poezia acestuia.

Asociația literară ”Creneluri Sighișorene” în parteneriat cu Școlile Gimnaziale „Aurel Mosora”, ”Miron Neagu”, Nicolae Iorga” și Zaharia Boiu” au propus un concurs de recitare a versurilor poetului mai sus amintit. Mare le-a fost mirarea elevilor când emoțiile concursului de recitare au fost dublate de emoția întâlnirii directe cu autorul.

Încântarea a fost și de partea poetului deoarece a fost invitat să-și sărbătorească împlinirea a 60 de ani de viață ascultându-și versurile recitate de către copii. Emoțiile creațiilor au fost exprimate cu candoare și curiozitate, iar cei merituoși au fost răsplătiți cu premii în cărți.

Frumusețea momentului de recitare a fost completată de recitalul autorului care a încântat auditoriul cu o suită de poezii din vasta lui operă îmbinând armonios iubirea de frumos cu ruga către Dumnezeu. Timpul s-a oprit în loc și o liniște caldă ne-a învăluit în momentul în care versurile au trecut prin filtrul sufletului autorului și au ajuns ”în original” la sufletul ascultătorilor.

Iată cât de elegant s-a împletit dragostea pentru a scrie poezie cu realizarea unei lecții veritabile de literatură despre care elevii vor povesti cu siguranță cu mare drag. Este un exemplu de oră de literatură „altfel”, o oră care a surprins concurenții prin noutatea de a avea în fața lor un creator de poezie și nu numai.

Participanții au trecut peste emoțiile concursului și au reușit să dialogheze cu autorul care a răspuns cu mare deschidere și cu plăcere la întrebările care i-au fost adresate. Astfel, a afirmat că nu are un volum preferat, că ține la fel la toate titlurile scrise care, de altfel, nu sunt puține deloc. A amintit despre întâlnirile dănsului cu literatura și cu mari autori. Un astfel de moment îmbogățește viața participanților, fie că vorbim despre elevi, despre profesori, sau chiar despre autor și arată că există iubire pentru literatură, iubire pentru frumos care este primită și dăruită.

prof. Maria Mureșan

“Zilele cărții în școală” - Expoziție de carte

În luna noiembrie a avut loc o expoziție de carte, cu vânzare, “Zilele cărții în școală” la inițiativa conducerii școlii în parteneriat cu Asociația “Pro Civica” din Târgu-Mureș. Obiectivele proiectului au fost promovarea, în rândul elevilor, a lecturii ca formă de educație și dezvoltare personală, dar și a cărții ca obiect cultural.

prof. Maria Mureșan

Ora de geografie

Seterra este un joc educativ din domeniul geografiei, având un grad de dificultate ridicat. Aflați mai multe despre țările, capitalele, oceanele, steagurile și orașele din Africa, Europa, America de Sud, America de Nord, Asia și Australia cu ajutorul exercițiilor practice pe hartă! Seterra este pe piață din 1998, este tradus în 30 de limbi diferite și a fost îndrăgit de oamenii din întreaga lume.

Această aplicație pentru mine, este unul dintre nenumăratele jocuri pe care le îndrăgesc și de care nu mă pot plictisi deloc.

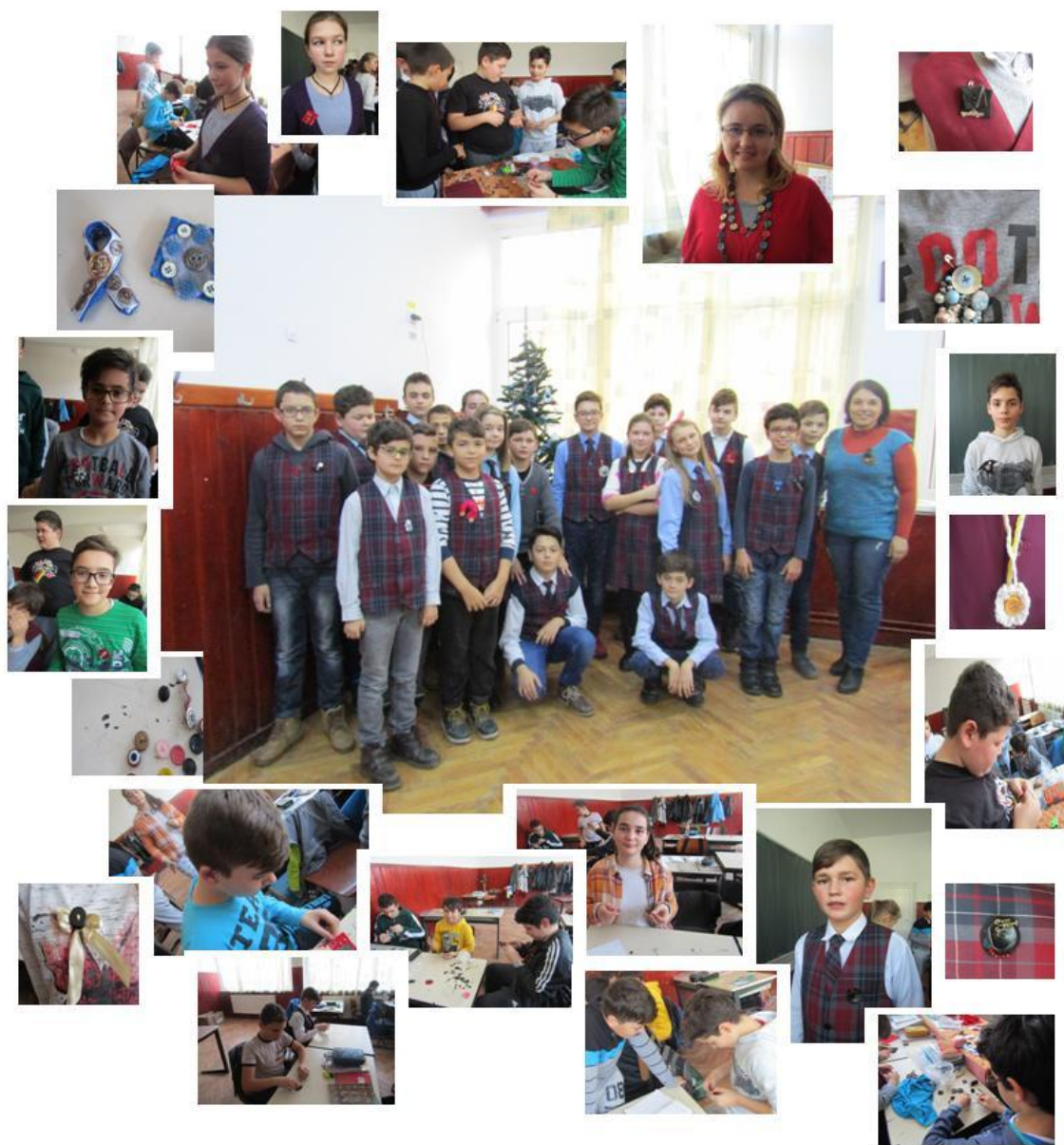
Băcișor Miruna, clasa a VII-a A

Campania „16 ZILE DE ACTIVISM ÎMPOTRIVA VIOLENȚEI”

Iată imagini din activitățile desfășurate în cadrul proiectului „16 ZILE DE ACTIVISM ÎMPOTRIVA VIOLENȚEI”, la care au participat elevii clasei a VI-a B, ajutați de către părinți și coordonați de doamna diriginte prof. Simona Aldea. Am confecționat podoabe din materiale textile și nasturi (broșe, coliere, brățări), pe care apoi le-am purtat, cu scopul de a uni oamenii împotriva violenței. Nasturele este cel care unește lucruri, sugerează unitatea, iar scopul campaniei este de a ține oamenii aproape.

prof. Aldea Simona

Activități extrașcolare

„Săptămâna legumelor și a fructelor donate”

Toamna este un anotimp foarte generos cu paleta ei multicoloră, cu mulțimea ei de fructe și legume proaspete.

Roadele bogate ale toamnei ne îndeamnă și pe noi să fim mai darnici, mai generoși. Voluntariatul este o formă de dăruire, de a întinde o mână de ajutor celor nevoiași. Precum și literele se învață încă de mic, și milostenia, mărinimia se învață la o vârstă fragedă. Dacă facem un lucru bun, individual sau împreună, și bucuria noastră se înmulțește/crește. Lucrurile făcute din suflet și cu suflet pentru alții, ne fac și pe noi să ne simțim mai bine.

Campania socială „Săptămâna legumelor și a fructelor donate” este o activitate inițiată în cadrul

Strategiei Naționale de Acțiune Comunitară, desfășurându-se anul acesta în perioada 14- 18 noiembrie în toată țara/ pe plan național, fiind o ocazie prielnică de a practica voluntariatul.

Campania/Acțiunea la Școala Gimnazială „Aurel Mosora” s-a desfășurat cu participarea unui număr mare de voluntari: 123 de elevi, sprijiniți de părinții lor și de 16 cadre didactice, colectând/ adunând aproape 400 kg de fructe și legume. Luând în considerare atât părerea elevilor, cât și a părinților, legumele și fructele adunate/ colectate au fost donate asistaților de la Fundația „Centrul Creștin Social Medical de Zi”, copiilor de la Casa de Tip Familial „Maica Tereza de la Calcutta”, precum și unei familii cu situație financiară precară, care au elevi în școala noastră.

Campania s-a bucurat de un succes real atât în rândul elevilor cât și al părinților, cărora le mulțumim pentru sprijinul acordat, și a însemnat un ajutor binevenit beneficiarilor, care, la rândul lor, și-au exprimat recunoștința pentru darurile primite.

Dragomirescu Viola, prof. coord. SNAC

Ne mândrim cu ei

În 14 decembrie a avut loc la Sighișoara concursul internațional de lupte libere *Cupa Cetății* ajuns la cea de-a cincea ediție. Concursul este organizat de către *Clubul Sportiv Spartacus* din municipiu și este destinat echipelor de tineret și cadeți. La această competiție au participat peste 180 de sportivi din țară și străinătate.

Elevii Școlii Gimnaziale “Aurel Mosora”, sportivi ai *Clubului Sportiv Spartacus*, au obținut următoarele rezultate:

Categoria de vârstă	Categoria de greutate	Locul obținut	Numele sportivului
2000-2001	37kg	3	Ölvedi Brigitta
2002-2003	73kg	1	Szász Zsombor
2002-2003	85kg+	2	Szász Zsombor
2002-2003	53kg	2	Șandru Sergiu

Performanțe deosebite au fost obținute de următorii elevi:

Szász Zsombor	Campion Național 2013 Medalie de bronz la Campionatele Naționale 2014 Vicecampion Național 2015 Locul al V-lea la Campionatele Naționale 2016
Șandru Sergiu	Vicecampion Național 2016
Szász Zsombor Șandru Sergiu Ölvedi Brigitta Szali Norbert Szavuly Ianis	Au participat și la concursuri internaționale

prof. Fekete Elisabeta Iuliana

Costume, măști, și distracție

Cu ocazia sărbătorii de Halloween am planificat o petrecere alături de clasa a VII-a A. Am petrecut cu veselia întipărită în suflet și împărtășită, fiecare dintre noi având un costum pregătit anume și apoi prezentat în cuvine meșteșugite. Petrecerea a avut loc la Clubul CFR. Am dansat, am mâncat, ne-am simțit minunat. Fiecare clipă petrecută alături de colegii noștri și de doamna dirigintă Bianca Dăian este superbă și rămâne o amintire de neuitat.

Sos Andreea, clasa a VII-a A

Club de lectură

Clasa a IV-a A

O dată cu deslușirea tainei cititului, elevii sunt îndrumați să pășească pe cărarea ce duce spre lectură. La fel s-a întâmplat și cu elevii clasei a IV-a A care au gustat din plăcerea cititului și s-au înscris la Clubul de lectură Art.

De-a lungul timpului elevii au citit cu plăcere cărți specifice vârstei lor, precum ”Timmy Fiasco” de Stephan Pastis, un deliciu a fost ”Pippi Șosețica” de Astrid Lindgren, de asemenea au savurat ”Pinguinii domnului Popper” de Richard și Florence Atwater și multe altele.

Plăcere elevilor de a citi a fost recompensată de către editură cu diplome și cărți la finalul anului școlar 2015-2016.

La începutul clasei a IV-a, copiii au așteptat nerăbdători noile titluri recomandate de Clubul de lectură Art și deja au citit ”Nic Năstrușnic” de Francesca Simon. Urmează să continuăm aventura cu Apolodor, celebrul pinguin din ”Cartea cu Apolodor” de Gellu Naum.

Clubul de lectură Art recomandă periodic titluri de cărți specifice vârstei copiilor, iar aceștia au posibilitatea de a-și alege singuri cărțile preferate.

Activitatea va fi continuată și pe durata ciclului gimnazial, doamnele profesoare de limba și literatura română fiind și dânsle implicate.

învățător Aldea Gabriela

Mozaic

- Petrică de ce l-ai lovit pe Ionică?
- M-a făcut hipopotam, domnule învățător.
- Când?
- Trei luni în urmă!
- Și de ce l-ai lovit astăzi?
- Abia acum am văzut cum arată un hipopotam!

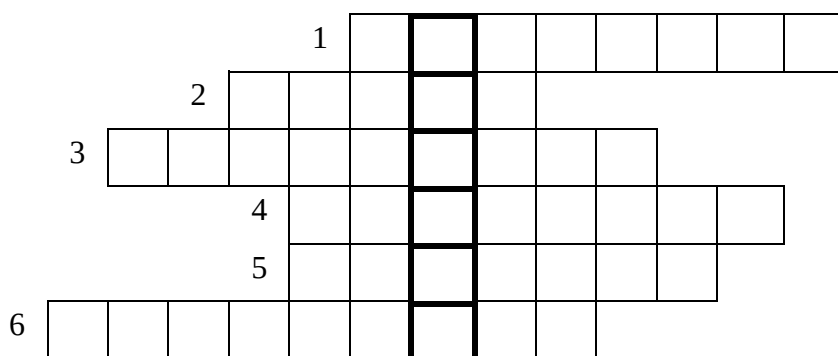
Profesorul se străduiește să lămurească elevilor proverbul

"Drumul cel mai scurt e și cel mai bun".

- Tata zice că nu-i așa! spune un elev.
- Zău? Și ce meserie are tatăl tău?
- Șofer de taxi.

- Îți pun o întrebare, îi zice profesorul elevului.
- Bine domnule profesor, dar numai una !
- Unde e Australia?
- Acolo, răspunde elevul.
- Unde acolo?
- Asta deja e a doua întrebare...

Rebus

Completând rândurile cu numele capitalelor țărilor mai jos menționate, veți afla continentul pe care se află aceste țări.

1. Finlanda
2. Liechtenstein
3. Muntenegru
4. Suedia
5. Cehia
6. Slovenia

Irodalmi sarok

Karácsony csillaga

A királynak lánya született, legalábbis ezt beszélte a falu. Pont karácsony ünnepén. A király a Karácsony csillagát kérte, hogy egészséges gyereke szülessen. Ez teljesült is. De nagy baj volt a palotában, hiszen a királynő beteg lett. Hetedhétországról jöttek az orvosok, de senki sem tudta megmenteni a királynőt a haláltól. A király szívét mély bánat járta át, amikor még a kis, csöpp lánya is eltűnt.

Az uralkodó ekkor haragjában megátkozta a Karácsony csillagát. A csillag pedig eltűnt az égről. Ekkor parancsot kaptak a katonák, hogy keressék meg Aranyhaját, a király lányát és a csillagot. Hosszú évek teltek el, de senki sem találta sem a lányt, sem a csillagot. Mintha elnyelte volna őket a föld.

Tizenhárom év után a király feladta a keresést. Egy elhagyatott faluban, nem messze a palotától a szegény Hamupipőke a földet mosta, mikor a mostohája hazaért két semmirekellő lányával. Ők voltak a falu tolvajai. A mostoha nap mint nap csak úgy osztotta a munkát neki, mondván, hogy ő egész nap dolgozik két lányával, míg ez a semmirekellő otthon ül.

A lány megunt, hogy a mostohája annyit dolgoztatja, és kiszaladt a házból. A mostoha észrevette, és utána küldte két lányát. A kisebbik lány a palota kamrájába szaladt, a mostohatestvérei pedig utána. A király szolgálja épp akkor ment be a kamrába. Rögtön felismerte a két tolvaj lányt és tömlöcbe vetette. A kisebbiket pedig az uralkodó színe elé vezette. A lány felajánlotta, hogy megkeresi a csillagot. A király

észrevette a lány nyakláncát, pont olyant adott a meghalt királyné az elveszett lányának. A király, mikor rákérdezett arra, hogy honnan kapta a nyakláncot, a lány azt mondta, hogy édesanyjától kapta még pici babaként. Ő pedig egy közeli kunyhóban nőtt fel.

A király előtt ezzel minden világos lett. Közelebb lépett és kinyitotta a medált, a medálból a Karácsony csillaga úgy repült ki, mint egy kecses pillangó. Nagy lakomát rendeztek, és a király boldog volt, hogy rátalált egyetlen lányára.

Kristán Helga
VII. C osztály

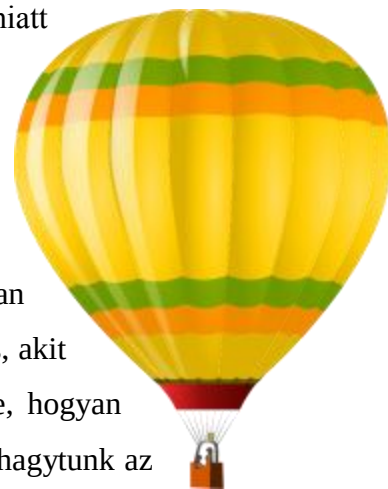
Egy felejthetetlen léghajós utazás

Végre elérkezett a nagy nap. Egy hónapja terveztük, hogy meglátogatjuk a Magyar Nemzeti Galériát, most pedig eljött a várva várt kirándulás ideje.

Busszal utaztunk. Én két legjobb barátnőm, Kincső és Hedvig mellett ültem, útközben mindhárman az Elképesztő! című könyvet olvastuk.

Amint megérkeztünk, egy idegenvezető fogadta csapatunkat, és körbevezette az osztályt.

Hárman az egyik festménynél, a Léghajónál, időztünk egy kicsit, emiatt lemaradtunk a csoporttól. Csak mi maradtunk a teremben a festményt bámulva, és egyszer csak azon vettük észre magunkat, hogy benne állunk a léggömbben. Nagyon elcsodálkoztunk, mert a könyv, amit az úton olvastunk, pontosan arról szólt, hogy velünk egykorú diákok festményekbe kerülnek be. Eddig egyikünk sem hitte el, hogy a piktoportáció valóban lehetséges. Ám nem csak mi furcsálltuk a dolgot, hanem a ballon gazdája is, akit nagy meglepetésünkben észre sem vettünk addig, míg meg nem kérdezte, hogyan kerültünk oda. Elmagyaráztuk neki, hogy történhetett mindez, de hamar felhagytunk az értelmezéssel, mivel nem hitte el, hogy ő egy festményben él. Megkérdeztük tőle, mikor szállt fel. Mikor elmondta, szomorúan vettük tudomásul, hogy még csak hét pernyi repülési időnk maradt hátra. Igyekeztünk kihasználni ezt a kevés időt, és körbekémleltük a tájat. Csodálatos volt egymás kezét fogva élvezni a teljes szabadságot. Hiszen még sohasem volt alkalmunk repülni, sohasem voltunk ennyire közel a fellegekhez. Ebben az önfeledt szárnyalásban teljesen megfeledkeztünk diáktársainkról, tanárunkról, valós helyzetünkről.

Mikor elérkezett a leszállás ideje, pont a majálisozók mellett landoltunk, akik megkínáltak bennünket süteménnyel. Mikor indultunk volna tovább a festőnőhöz, hogy megnézzük, tényleg Sári szerepel-e a vásznán, észrevettük, hogy Hedvig eltűnt. Fogalmunk sem volt, hová mehetett. Bejártuk az egész Galériát, egy röpke pillantást vetve a gyönyörű műalkotásokra, de a lánynak nyoma veszett. Akkor akadt rá a léghajókapitány, mikor már feladtuk a keresést. Ő visszament a ballonhoz. Hedvig ott kuporgott a kosárban, és azon tűnődött, vajon hogy fogunk kijutni a festményből.

Ebben a pillanatban zajt hallottunk a festményen kívülről, ezért hamar elbúcsúztunk a kapitánytól. A következő hang, amit hallottunk, ez volt:

- Ti meg hol jártatok? Már mindenütt kerestünk titeket. Azt gondoltuk, hogy valaki elrabolt benneteket!

Az osztályfőnök szavai hangzottak el.

- Hol voltatok? –kérdezte ismét.
- Mindvégig itt. Nagyon megtetszett nekünk a Léghajó, és több ideig csodáltuk, mint a többiek.
- Az nem baj, hogy többet maradtatok, de előbb szólnotok kellett volna. Az az egy a gond, hogy mialatt ti egyetlenegy festményt bámultatok, mi bejártuk mindenik termet, és eléggé eltelt az idő, haza kellene indulnunk. Sajnálom, hogy nem láthattatok többet.
- Ne tessék aggódni –feleltük.- Megcsodálhattuk az összes képet, csak egy kicsit másként, mint a többiek.

Erre elneveztük magunkat. Az osztály többi tagja persze nem értette, hogy miről van szó. Nem is kellett. Ez a kaland hármunk közös titka maradt

Iszlai Virág VIII. osztály

Iskolai tevékenységek

Kedvencek az iskolában

A nevem Buzogán Tímea, az Aurel Mosora Gimnázium III.C. osztályának tanulója vagyok.

Nagyon szeretek iskolába járni. Kedvenc tantárgyam az olvasás, de a tudomány tantárgyat is nagyon kedvelem. Egyik tudományórára elvihettem kedvenc háziállatomat, Fűrít, a tengerimalacomat. Osztálytársnőm, Szőke-Erőss Tímea kiskutyáját, Pufit hozta el. Az osztálytársaim megsimogathatták, ölbe vehették őket. Egy másik környezet-ismereti órán bemutathattam Margitot, a

kedvenc tyúkom. Nagy öröm volt az amit a könyvből tanultunk, nyozhatták. Margit is legboldogabb én voltam, néni egy órára!

osztálytársaimnak, hogy azt élőben is tanulmányozhatták az iskolában, de a mert én lehettem a tanító

Gyümölcsnap az iskolában

Deák Gergő vagyok, az Aurel Mosora Gimnázium III. C. osztályos tanulója. El szeretném mesélni nektek, hogy mi az osztállyal hogyan készítettünk gyümölcssalátát.

Egy napon a tanító nénink, Nagy Judit, kihirdette, hogy a keddi kézimunkaórán gyümölcssalátát fogunk készíteni. Másnap reggel mindenki késsel, villával, tálakkal, köténnyel és persze sok-sok gyümölccsel érkezett az iskolába.

A tanító néni elmagyarázta a salátakészítés lépéseit, majd munkához kezdtünk. Szorgalmasan pucoltuk, daraboltuk a sokféle zamatós gyümölcsöt. Mikor mindezzel megvoltunk, mindenki ízlése szerint tehetett a gyümölcseire mézet, joghurtot vagy citromlevet. Hegyi Márk hiába ízesítette, ő az én joghurtomat fogyasztotta. :)

Nagyon kellemesen telt el ez a nap, még kóstolót is vittünk haza!

Osztályunk díszítése

megajándékoz egy-egy fontos szóval, mint például család, szeretet, idő, segítség.

Olyan szép az osztályunk, mint egy tarka virág! Tancinkkal együtt sokat teszünk érte, de megéri, mert bárki belép, rögtön elcsodálkozik!

Gyerkó-Lehel Albert

III.C osztály

Iskolán kívüli tevékenységek

Találkoztunk Bosnyák Viktóriával

Egyik magyarórán a tanárnő felhívta a figyelmünket arra, hogy lehet jelentkezni egy vetélkedőre, amely Bosnyák Viktória Elképesztő című művén alapszik. A csoportos versenyre hárman jelentkeztünk: Lőrinczi Hedvig, Veress Kincső és jómagam. Tükön ülve vártuk a rendelt könyv megérkezését. Mikor hozzájutottunk, belekezdünk az olvasásába. Mindannyiunknak tetszett az izgalmas, érdekfeszítő történet, ezért jókedvvel oldottuk meg a versenyre a feladatlapot. Miután a tanárnő beküldte a megoldást, már csak az eredményhirdetés maradt hátra. Egy kis idő múlva megtudtuk, hogy dicséretes helyezést értünk el, a továbbjutó hét csapat után mi teljesítettünk a legjobban. Nagyon örültünk a szép eredménynek.

A díjátadásra a 22. Marosvásárhelyi Nemzeti Könyvvásár keretén belül került sor, amelyen az

íróval is találkozhattunk. Odaérve meghallgathattuk az író beszámolóját a könyv keletkezésével kapcsolatban, kérdéseket tehetünk fel neki. Boldogan vettük tudomásul, hogy a történetnek hamarosan folytatása lesz. Mindezek után pedig átvehettük oklevelünket, dedikálhattuk a saját példányunkat, sőt még közös képet is készíthettünk a

könyv szerzőjével.

Ajánljuk a könyvet azoknak, akik képzőművészeti ismeretek mellett természetfeletti erők megszerzéséről ábrándoznak. Ez a mű a képzelőerő fejlesztésére, ugyanakkor a Magyar Nemzeti Galéria festményeibe való betekintésre nyújt lehetőséget. Biztosan nem fogja megenni senki, aki elkezd olvasni.

Iszlai Virág
VIII. C osztály

Költészet és versmondás

November 24-én Segesvár néhány diákja találkozhatott Nicolae Băciut költővel, és verseit mondhatta el az ő jelenlétében.

Több iskola vett részt a találkozón: Aurel Mosora, Miron Neagu, Nicolae Iorga és Zaharia Boiu Általános Iskolák.

A verseny után a diákok beszélgethettek a költővel, aki szívesen válaszolt kérdéseikre.

Az ilyen fajta találkozások fontosak, mivel gazdagítják a résztvevők lelkét, ugyanakkor azt is igazolják, hogy még létezik az irodalom, a vers iránti szeretet.

Simó Nimród
VI. D osztály

Szalmafonó élményeim

A szalmafonás nem mindennapi kézművesség az iskolában. Három nagyon kedves néni érkezett Bözödről ide, Segesvárra, hogy mutassák meg a gyerekeknek, hogy milyen jó, s egyben szórakoztató kézimunka a szalmával dolgozni. Megtanítottak minket arra, hogy ha szalmával akarunk dolgozni, akkor legyünk türelmesek, akárhány évesek is vagyunk. Angyalkákat segítettek készíteni.

Nagyon örültem annak, hogy elfogadták a meghívásunkat, hiszen nem volt könnyű öt osztálynak megmutatni minden kicsi apró lépést. Sok érdekes dolgot hoztak, amit meg lehetett vásárolni. Volt kenyértartó, kalap, ajtódísz, csillag és még sok más.

Ennek a három néninek nagyon köszönöm, hogy eljött hozzánk.

Iszlai Sára
III. B osztály

Advent

December 16-án egy bensőséges adventi délután keretében szüleiknek, nagyszüleiknek rövid kis műsorral kedveskedtek a III.C osztály tanulói. A karácsonyi versek, énekek mellett előadták Jókai Mór megható karácsonyi történetét, *Melyiket a kilenc közül?* címmel, rávilágítva arra, hogy a legnagyobb kincs a család, az együttlét és a szeretet. A műsor után

kicsik – nagyok szebbnél szebb mécseseket és szegfűszeges narancsot készítettek, díszítettek. A kézműves foglalkozás végén mécseseink lángjánál a Csendes éj dallama zárta ezt a meghitt délutánt.

Köszönet érte a gyerekeknek, felnőtteknek!

Nagy Judit
tanítónő

Könyvtárlátogatás

Nicoară Borzási Diána vagyok, a III.C osztályba járok, Nagy Judit tanító néni felügyelete alatt.

Az év elején nagy eseménynek ígérkezett a könyvtárlátogatás. Izgatottan vártam, mert én még nem voltam soha a városi könyvtárban.

Egy esős napon végre megérkeztünk a könyvtárba, ahol egy mosolygós néni fogadott és mesélt nekünk a könyvtárról és a könyvekről.

Ámulva figyeltünk és csodálkoztunk az égis érő polcokon, amelyek roskadásig tele voltak könyvekkel.

Először a gyerekrészleget mutatta be a könyvtáros néni, olyan érdekesen, hogy rögtön kedvünk kerekedett minden könyvet elolvasni. Majd végigvezetett a polcok közötti ösvényeken, megmagyarázva, hogy a könyvek rendszerezve vannak témák, nyelv és tartalom szerint is.

Figyelmesen hallgattuk a magyarázatokat, szavaltunk, kérdezősködtünk, és a végén mindenki könyvtárlátogató akart lenni.

Sikeres szép nap volt!

Pukkantó

- Mondd csak fiacskám, ebben a mondatban:

"A pásztor a mezőn legelteti a nyáját"
melyik a helyhatározó?

- A pásztor.

- Nono! Már hogy lenne a pásztor a helyhatározó?

- Azért, mert a pásztor határozza meg a helyet, hogy hol legeljen a nyáj!

Az iskolai előadáson odahajol az egyik szülő a másikhoz:

- Maga szerint az a gyerek a bal oldalon fiú vagy lány?

- FIÚ! Méghozzá az én kisfiam!

- Jaj, elnézést, nem tudtam, hogy Ön az anyja!

- Az APJA vagyok!

Iskolában:

- Pistike, ki volt I. András apja?

- Nulladik András.

Csalafinta feladatok III-IV. osztályosoknak

Gondoltam egy számra.

1998-nál nagyobb, 2011-nél kisebb.

A tízesek helyén 0 áll.

Páratlan.

Számjegyeinek összege 9.

A gondolt szám: _____

➤ Amikor Karcsi született, édesanyja 23 éves volt. Most éppen kétszer annyi, mint Karcsi.

Hány éves Karcsi, és hány éves az édesanyja?

➤ Egy futóversenyen két gyerek versenyzett. A távolság 80 méter volt. Az első megtette az út felét, a második az út negyedét. Melyik gyerekeknek hány métere van még az útból?

JÓ SZÓRAKOZÁST!

Nagy Judit tanítónő

Ha ma éjjel esik az eső,
lehetséges-e, hogy 72 óra
múlva derűs, napsütéses
idő lesz?
(Nem, mert éjjel 12 órakor
nem süt a nap.)

Ha egy kutya 16 évig él,
hány évig él két kutya? És
három?
(Két, három kutya is 16
évig élhet.)

T
R
É
F
Á
S

Melyik nehezebb: egy kiló
vas, vagy egy kiló toll?
(Egyformák, mindegyik
egy kiló.)

Tudod-e, hogy melyik
hónapban eszik a ló
legkevesebbet?
(Februárban, mert ez a
legrövidebb hónap.)

F
E
L
A
D
A
T
O
K

Írd le a százat négy azonos
számjeggyel!

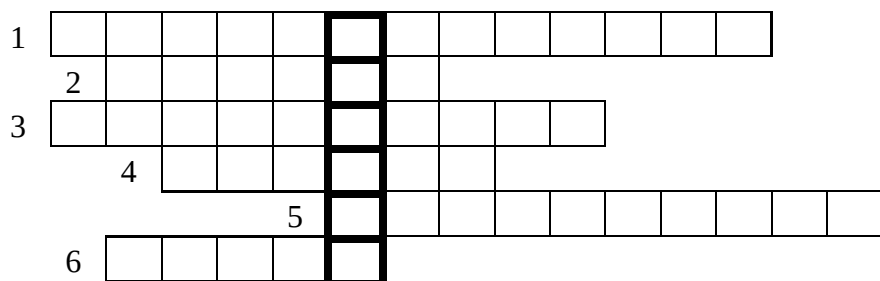
($99 + 9 : 9 = 100$)

Megy az úton kipi-kopi, ül
a hátán tityi-totyí, szeme
négy, füle négy, körme
pedig huszonnégy. Mi az?
(Jancsi a csacsi hátán.)

Nagy Judit tanítónő

Könyvészet: *Matematikai kiokosító*, Gábrus M. Andrea, Török K. Enikő, Corvin Kiadó, 2015

Keresztrejtvény

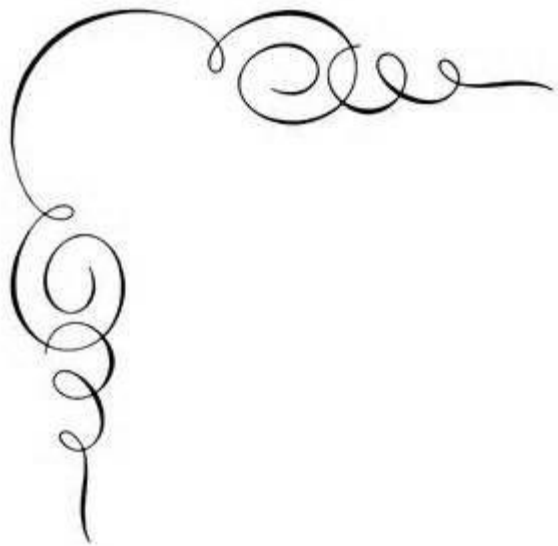
Az alábbi fővárosok segítségével írd be az országok nevét, és a vastag vonalon belül megtalálod azt a kontinenst, ahol ezek az országok találhatóak!

1. VADUZ
2. NICOSIA
3. RIGA
4. PRISTINA
5. LISSZABON
6. LA VALETTA

Simó Nimród, VI. D

Téli kép - *Fekete Erzsébet Julianna*

Coordonatori

prof. Mureșan Maria

prof. Ciucan Maria Daniela

prof. Nagy Judit

prof. Balázs Tünde

prof. Aldea Simona

prof. Fekete Elisabeta Iuliana

Desene

Pop Claudia, clasa a VI-a B

**Tehnoredactare
computerizată**

prof. Fekete Elisabeta Iuliana

